

stæderne, disse kunne slet ikke benytte Anstalten. Naar Staten derimod fuldstændig tog Biotværnet i sin Haand og oprettede Anstalter paa lignende Maade som Sindsygeanstalterne, hvor Betalingsvilkårene bleve satte paa lignende Maade som f. Ex. for 3die Betalingsklasse paa Sindsygeanstalterne, nemlig omtrent 300 Kr. aarlig, tror jeg, at der vilde gjøres en meget god Gjerning imod alle disse ullykkelige Stæder, hvoraf der desværre findes en hel Del rundt omkring i Landet, levende under fortrykte Forhold; Kommunerne ville da lettere gaa ind paa at udrede Betalinger. Hellere end at gaa ind paa en Ordning, der er foreslaaet i det nærværende Lovforslag, vil jeg vente noget længere og faae Noget, som mere tiltaler mig. Særligt synes det jo, at der er Udsigt til noget Saadant ved det Tilbud, der er stiftet fra Bestyrelsen for Anstalten ude paa gamle Bassehus. Naar Bestyrelsen skriver et saadant Brev, som den har skrevet her til Udvalget, kan jeg ikke tro Andet, end at den ogsaa vil fyldestgjøre sit Tilbud, og naar der saaledes viser sig Udsigt til, at vi muligens kunde faae denne Anstalt til Gave, og at vi der kunne begynde vor Virksomhed for Statens Regning, saa mener jeg, at vi hellere maa se Tiden lidt an end at faae noget Galot, thi efter min Opfattelse er det, som bydes os her gennem dette Lovforslag, kun noget Galot. Det er ikke det, vi hør stræbe hen til; men det, vi hør stræbe hen til, er, at alle Bioter, hvad enten det er idiotiske Børn eller uheldbredelige Landsvage, kunne anbringes paa Anstalter, der styres og ledes af Staten. Med Hensyn til det Endringsforslag, som er stillet af den ærede 6te Landssthingsmand for 9de Kreds (Suel) til den af 2. ærede Medlemmer og mig stillede motiverede Dagsorden, maa jeg erklære, at jeg ikke kan stemme derfor, thi det, jeg særlig lægger Vægt paa, nemlig at Staten skulde tage Sagen fuldstændig i sin Haand, er det, som dette Endringsforslag vil udstemme, og det forekommer mig, hvad der ogsaa er udtalt af et æret Medlem for nylig, at, naar det stemmes ud, kan man lige saa godt tage Næsten med og stemme for Mindretallets Forslag. Skulde imidlertid Thinget ville stemme for nævnte til Dagsordenen stillede Endringsforslag, kan jeg gjerne stemme for den saaledes ændrede Dagsorden, den vil dog endnu være en Smule mildere i sin Form end Mindretallets Forslag, der ligesom gaar ud paa at slaa Lovforslaget ihjel.

S. Pedersen: Jeg glemte, da jeg forrige Gang havde Ordet, at supplere, hvad jeg havde at sige, med nogle Oplysninger, som ere komne mig ihjende fra en Mand, der har haft Udgang til at anstille sammenlignende Beregninger over Udgifterne til Clever paa de forskjellige her omhandlede Anstalter. Følge disse Oplysninger koster en Clever gennemsnitlig aarlig paa det kongelige Døvstummeinstitut 525 Kr., paa det kon-

gelige Blindeinstitut 760 Kr., paa Biotanstalten paa gamle Bassehus 650 Kr. Paa Kellers Anstalter beløbe Udgifterne sig til 550 Kr. aarlig for en idiotisk Clever, men paa de andre Udselinger er der adskillige Clever, som ikke koste saa meget. Naar man ser paa disse Tal, og navnlig erindrer, at der i Omkostningerne paa Døvstummeinstitutet og Blindeinstitutet ikke er indbefattet Renten af den Kapital, som indeholdes i Bygningerne, og erindrer, at Anstalten paa gamle Bassehus har gennem sit Lotteri en meget betydelig Indtægt til Hjælp i sin økonomiske Status, medens Hr. Kellers maa for sin Anstalt betale en efter Tidens Forhold højt Leie, forekommer det mig, at Forskjellen er meget betydelig. Naar nu dette er givet med Hensyn til Befolkningen, og man ikke drister sig til at paafaa, at det Resultat, som naas i de af Hr. Kellers bestyrede Anstalter, staar tilbage for det, som naas i de andre tilsvarende Anstalter — det er langt fra mig at ville nedsette det Resultat, som disse Anstalter komme til, eller deres Virksomhed i det Hele — og det ikke fra nogen Side er antydnet her i Salen eller udenfor, at der er nogenformet Brøst ved den Behandling, som de paaagledende Individer ere Gjenstand for under Hr. Kellers Ledelse, hvad enten det skulde være i pædagogisk eller human Retning, forekommer det mig, at her er et temmeligt vigtigt Argument leveret for at fremme Sagen i det Spor, som den er bragt i af den ærede Minister. Med disse Bemærkninger skal jeg slutte.

Clausager: Det er ikke min Hensigt at opholde det ærede Thing længe med Betragtninger over det foreliggende Forslag til en motiveret Dagsorden. Jeg havde alt i Gaarsmødet haft i Sinde at udtale mine Ansættelser om den foreliggende Sag, men mine Betragtninger kunne forøvrigt meget godt falde ind under det stillede Forslag til en Dagsorden. Jeg kan kort og godt erklære, at jeg ikke ser mig istand til at stemme hverken for den foreslaede Dagsorden eller for det til samme stillede Endringsforslag. Jeg er derimod ikke alene efter den her førte Forhandling, men ogsaa efter hele min tidligere Opfattelse af denne Sag tilbøjelig til at stemme for det foreliggende Lovforslags videre Fremme. Jeg skal tillade mig at optage et Par Uttringer, der ere fremfattede af det ærede 2det Medlem for 1ste Kreds (Moug). Han udtalte i Gaarsmødet, at denne Sag neppe endnu var saaledes forberedt, at man nu kunde gaa til dens endelige Afslutning; men jeg kan for min Del ikke se Andet, end at der ikke alene i Løbet af denne Session, men ogsaa i Fortiden er foretaget betydelige Forarbejder til denne Sags Ordning. Der er gjentagne Gange, saavidt jeg mindes, fra Folkethingets Side udtalt Ønsket om, at den ærede Regjering vilde lade sig det være magtpaaliggende at bringe netop denne Sag til